

கலை அமைப்பு

அறியத்தார்ம பூர்வன்

சமயங்களைத் தன்னும் அடக்கி மிகவும் விரும்புவது செய்யும்

இந்தப் பரந்தவுக்கத் திடீலே பலவகைப்பட்ட சீவ ராசிகள் இன்புடன் ஓழு கிண்ணன். பிராள்ள வை

கலும் உடக்கவியலாது ஓரி
டத்தில் நிற்கவுன் சிலச்சில
அயமங்தன. மனிதர்,
தேவர், விலங்கு பறவை,
ஊர்வன, நீர் வாழ்வன,
தாவரம் என்ற பாகுபாடு
கள் விளைக்கிடாத ஆன
மாக்கள் பெற்றுள்ளன.
மனிதர் அறிவும், உருவும்,
திருவும் என்பதற்குள் கிறங்
தவர். அநேக பிறவிகளை
எடுத்தெடுத்து இளைப்புறம்
ஓர் ஆண்மா மனித உடலை
மருவுதல் முன்னேய நல்விழைப் பயனையாம். மனித
தேகம் நிர்க்குமிழ பேரன்
தது என்றார் முன்னோர்;
இன்பமே யாவரும் விரும்பு
வது.

ஏந்த நாத்திகரும் மரண
த்தைவென்று ரில்லை. ஆனால்
கடவுளாகிய முழு முத்து
பொருளை நம்பினாலோர் கதி
பேற்றப்போய்கிறும். கட
வுள், உயிர், கட்டு என்பன
அநாதியங்களும். மாறா
உண்மை நூல்கள் உடைப்
பதைவராம் உயிரின் ஈடு
ற்ற வழி கட்டு என்றாகும்.
“கிவுன்னு நாமந் தன
க்கேட்டுக்கடய செம்பேணி
எம்மான்” என்ற சிறுள்
ாக்கை நோக்குத்.

ஙால் மயங்கி அகங்காரப் பேர்யால் பிடிக்கப்பட்டது என்றாலோ சொல்ல விரும்பும் பேர்களைப் பரம சிவன் அருட் சத்தியை அதிட்டி தத வின்று உய்திபெறங் செய்வார். மக்கட்ட பிறந மாண்பும்படியது என்ற வெறும் பேச்சளவில் பயன் பெற முடியாது. வேத சிவாகமமங்களின்படி நடந்தால், ஒவ்வொருவரும் இன் உதிக்கும். கலியை நீக்கிக் கையிலை நெல்லிக் கணிபோகக் கருணைப் பொருளை நக்கும் தநிர்காமம், நல ஓர், செல்வச்சங்கிதி, கந்தனம் என்ற உயர் தலங்களைப் பற்றித் தெரியாத வர்களுமின்டோ? ஆனால் இவ்விடங்களில் உள்ள சூல யங்களில் வழிபடு நெறிகள் வேறுபாடாயிருக்கலாம். ஆஸ அமைப்பும் வேறு பட்டிருக்கும். அருட்பேற ஒருவிதமாகவே அடியார்கள் அன்பின் வளர்க்கே கெற்றவாறு பெறுவதை நாம் அறிகின்றோம் எதற்கும் அன்பு பெரிய

அனுபானம் கூழ்தலாயும் சினைக்கமட்ட நெஞ்சும் தாழுத்தச் சென்னியும் தந்த தலைவரையா மற்ற பகு? சிந்தியுங்கள்! வந்தியுங்கள்!! அன்பைப் பெருக்குங்கள்!!!

அறிஞர் கருதினர். ஒரு வத்திருமேனியைத் தேவர் மனிதர் ஆயைங்களில் ஆகம முறைப்படி தாபி தத வணங்கினர். இன்றம் ஆயைங்களே சைவசமய உயர் நாடியாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு ஆஸங்கள் மனித உடப்பு போன்றது ஒருவகை மனிதனுடைய இருப்பு கூலம் போன்றது ஒருவகை அடநாலில் சரிரப் பிரஸ்தரம் ஏன்றும், இருப்புப் பிரஸ்தாரம் என்றும் கூறப்படும். முன்னாரம், சுவாசுட

மயமும் இல்லாத உயிர்க்கு உறதிதேட முடியாது.

சமாராவது கடவுளை
ஆடையும் ஒரு நெறி. பல
மயங்கள் உடகில் நினவு
ன்றன. எல்லாச் சம
ங்களையும் தன்னுள் அட
க்கி நிற்பது சூசன சமயமா
கும். கிடைப்பூர்மானே இச்
சமயக் டெவுள். சிறைன்
பது மங்கலர் முடையவர்

உடுவில் தமிழ்ப் புதை
வ. டி. இந்தனேசுவ ஜயர

என்னும் பொருளுடையது
இறத்தல் இறத்தல்களே
துக்க நிலையானவை. துக்க
மம் இது. சுகம் இது
என்ற கறவா வேண்டுமோ?
உண்மை நூல்கள் உடைப்
பதெல்லாம் உயிரின் ஈடு
ந்ற வழி களே யாகும்.
“சிவனென்னு நாமங் தன
க்கே யுடைய செம்பேணி
எம்மான்” என்ற திருள்
ஊக்கை நோக்குத்.

இனி, ஆலய அழிபாடே
சிறந்தது என்பதை ஆராய்
ாம். கணபதி ச்சரம்,
கிருச்செய்ஞானார், கிரு
நாரேச்சரம், திருப்புலீச்ச
ரம், திருக்டே கதீச்சரம்
என்ற பேர்களைப் பற்றிச்
சிந்தனை செய்தால் உண்ண
யை அன்பு மக்கள் மாட்டு
உதிக்கும். கலியை நீக்கிக்
கையில் நெல்லிக் கணிபோ
க்க கருணைப் பொருளை
நல்கும் தீர்காமம், நல்
ஆர், செல்வகசங்கிதி, கந்
தனங்கும் என்ற உயர் தவணை
களைப் பற்றித் தெரியாத
வர்களுடையன்டோ? ஆனால்
இவ்விடங்களில் மூன்று ஆண்
யங்களில் அழிபடு நெறிகள்
வேறுபாடாயிருக்கலாம்.
ஆலய அமைப்பும் வேறு
பட்டிருக்கும். அருட்பேறு
ஒருவிதமாகவே அடியார்கள்
அன்பின் வளர்க்க
க்கட்டுக் கற்றவாறு பெறு
வகை நாம் அறிகின்றோம்
எதற்கும் அன்பு பெரிய

ஆலைங்கள் மனித உட
படு போன்றது ஒருவகை
மனிதனுடைய இருதலை
லம் போன்றது ஒருவகை
உடநூலில் சரீரப் பிரஸ்த
ரம என்றும், இதுதாப் பி
ஸ்தாரம் என்றும் கூறு
படும். முலாதாரம், சுவாசு

ஏனம், மணிபூரகம், அநாகம், விசுத்தி ஆஞ்சங்கள் ரூபம் ஆதாரங்களை ஆலங்கள் விளக்குகின்றன; கார்

ப்பக்கிருஹம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், தம்பன்னடபம், ஸ்நபநமண்டபம், நித்தமண்டபம் என்ற குறலாம். வெறும் உலாசக் கட்டமன்று.

பூலோகக்யிலாசம் சிதம்
பரம். அறிவு மயமான
வெளி என்பது பொருள்.
கீடாயில் ஏன் நபேஷ் இது

ம் கே சிறப்பாக அமைந்தது. எப்பொருட்கும் எவ்விஷயர்க்கும் பதியான இறைவர் எழுந்தருளிய இடமாகவின் திருக்கோயில் எனப்பட்டது. திருக் கோயில்களைத் தாபிப்பதும், பின்

மக்கிரமன்றம்

இல்லறம் நல்லறமாவதென்னுடை?

சமுகப் சிறந்துமுன்னேறவழியின்ன?

இந்நாளை மக்கள் ஒவ்வொரு இடமும் அதை தூண்டியிருப்பதை சின்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் தெதிலிருந்து எளிந்தெறிய தான் இல்லறத்தின் சிறப்பும் மக்கள் அதன் உண்மை வேண்டும். இன்று விளிம்புகளை விட்டு வரும் விளைவாக இல்லறமாக நல்லாற வாழ்க்கையிலிருந்தின்கண் உடைகம்போகையைப் பாழாக்குஞ் சீர்க்கூடுகளும் விளங்கும். கிழ்ற போக்கை அவதாரிக்கின் வேளைக்கீடு

ஒத்த அன்புணர்வை ஆடவரும், பெண்டிரும் மணநது இல்லின்கண் இருந்துதங்களையும் பேணித் தென்புத்தார் தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல் ஏன்ற ஏனையோரையும் வேளையறிந்துபேணி அறஞ் செய்தலே இல்லறாகும். இல்லிற்கு அரசி பெண். இதனுடைன்னிற்கு இல்லாள்மனைாள் ஏன்ற காரணப்பெயர்களை உரித்தி

அரசு பெண். இதனால்
பெண்ணிற்கு இல்லாள்
மனையாள் என்ற காரணப்
காவேட்டி கிடக்கு

பெயர்களுக்கான பாடங்கள்

அண்றியும் பேணுங் தன்

மையுடையவன் பெண், இல் சாட்கீகளும் தொன்ற விற்கு உரிமை யுடையவ ரும் அவள். ஆனதினால் கீழ்த்தி என்ற பெயரும் பெருமையும் அவள்களை யொட்டு. இத்தனை பெருமையும் உரிமை யும் உரிமையும் ஒருங்கீத வாய்ந்த பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்களின் வருவாய்க்குத் தக நாட்டாறும் இல்லினகண் மனச் சந்தோஷமான முகமலர்ச்சி யுடன் தங்கள் தங்கட்கேற்ற அளவில் அறங்கள் புரிய வேண்டும். இல்லின கண ஆருங்கு மனக்காலை அரஞ்சிக்கப்பட்டு இடமிருக்காது. இன்றுள்ள பெரும்பான்மையான மகள் மனம்புரியும் ஆடவர், பெண்டூர் எப்படிப்பட்ட வர்களைன்று அன்றாரி, ஒரு வரையியாருவர் மனம்புரியிருப்பமில்லை விட ஆல் சரி, கோத்திரம நின்ற பெண் கொடுப்பதும், பின்னைகளைப் பெறுவதுமதான் வேண்டுவது என்ற கொள்கை பூண்டவர் களாய்க்காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய சில மூட்டத்தனமான கொள்கைகளால் இன்று அநீதம் இனம் மானவைகடகும் செலவு செய்த திருப்தியமைவதே இன்றுள்ள இல்லாளர்களின் இட்டசணமும் இவ்விழையும். இவர்கள் இல்லாற்றத்தன் மக்குமை மையையும் பயனின் புமிகும் உணர்வும் அடைவதும் இயலா து இன்றுள்ள அதிகமான மனையரசுத் தலைவரின் வீட்டிலுள்ள கணவன் பின்னைகளையும் அவர்களின் சேமகலன்களையும் கவனிப்பது குறைத்துப் பண்ததை இறகப் பிடித்துப் பெண்கள் சேர்ந்து தொடர்ச்சி கும் பக்கம்

ஆலய அமைப்பு அறியத்தரும் பொருள்

[3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

புசிப்பதம் ஆகமங்களில் விதித்தவாறேயாம். ஹேறு சில சமயிகளின் வணக்க இடங்கள் போலச் சூசவ சமயிகளின் அழிபஞ்சிடங்களாகிய இடங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. மந்திரம் ஏன்ற சாக்னங்கள் ஆவைங்களில் முதலில் வேண்டப்படுகின்றன.

பது. பகையரசனை வென்ற மற்றொர் அரசன் தனது வெற்றியை நிலைநாட்டக் கொடியை நாட்டுவன். ஆன்ம கோடிகளின் அறிவை மாற்கும் ஆணவாதி மலங்களின் அன்றமைய அடக்கத் திருவருள்பீடலீட்டால் இன்பெறவில்லை. கொடி விளக்கும் என்பர் ஆண்டேர்.

திருமூலங்களுர், பதி பசு
பாசம் என்ற அநாதி வித்
தியப் பொருள்களின் உண்மையையே ஆய்வு கட்டு
நிம் என்பர்.

ஆயப்பதிதானருட்
 சிவ விஞ்கமாம்
 ஆய பசவு
 மட்டேல் வெறனங்கும்
 ஆய பலிபீட
 மாகு நற் பாசமாம்
 ஆய வரணிலை
 யாய்ந்து தொள்வார்
 [க்கே

பம் விம்பம் என்ற மூலவரை
இடங்களில் அரசுக்கித்தார்
வன் ஏன்று கந்தபுராணம்
கூறுகின்றது. விம்பம்
என்பது மூல டருவத் திடு
யேனியாகும். கும்பம்
ஆவாகனம் முதலியசெய்த
பூசிக்கப்படுவது. தம்பம்
திருவுருட் சக்தியின் வெற்
நி ப்பாட்டடைவுக்கை
கொடி ஏற்றி அதில் பூசிப் பர்.

இல்லறம் நல்லறமாவதெப்படி?

3-ம் பக்கத்தோடர்ச்சி

சிட்டேப் போட்டுக் கணவன் மார்க்ட்குங் தெரியாத உடுப்புகளும் நகைகளும் வாங்குகின்றனர். அரை உயிருடன் அலீக்கழிந்து பத்து நாள் அன்னாந் தண் ணீரிலில் ஏதும் பிச்சை போடுக்கோள்ளற ஏழை என் வீட்டுவாசவில் வந்து ரந்தால் இங்கே நாங்கள் படும்பாடல்லடங்களுக்கு போட எங்கே யிருக்கின்றது என்ற அவர்கள் மேல் சிறநிழுவர். இப்பண்புள்ளதான் நிரப்பட்டுள்ள இன்றைய இல்லின் கிழத்திகளிடத்தில். இவர்கள் இல்லாள் மனையாள், கிழத்தி, பெண் என்ற கூறிற்கு அற்பேறும் அருகநையுடையோர்ஸ். ஆனாலோர் அகுத்துக்கூறிய மனையரதத்திலைவிகள்லை இன்றைய பெண்கள்.

கட்கும் கொடுத்திருக்கும் உரிமையும் பெருமையும் எத்தனை. ஆனால் பெண்கள் அறங்களைப் பேணிக் காத்துச் செய்யும் முறைகளை திட்டங்து மனங், வாக்குக், காயங்களால், மறங்களையே நாள்தோறும் புரிகின்றனர். ‘மனையில்லாவீசிபாழ்’ என்றும், “இல்லாளத்திருக்க இல்லாததொன்றில்லை என்றும் ஆனாலோர் கூறிய கூற்றை மாற்றி, ‘மனையில்லாவீசிபாழ்’ என்றும், “இல்லாளத்திருக்க இருப்பது ஒன்றுமில்லை” என்றும் கூறுவதே பொருத்தமுடிடத்து. கணவனுக்குத்தெரியாமல் மனையினநடப்பதும், மனைவிக்குத் தெரியாமல் கணவன் நடப்பதும் இன்று இல்லங்களில் சாதாரணமாய் நிகழ்கின்றது. இல்லங்களத்திற்குப் பொறுப்பு வாய்க்கூட தலை

“மங்கல யாகப் பிறப்பதற்கேள்வ
மாதவஞ் செய்திட வேண்டும் மீண்டும்
உங்கள் பங்கைச் சொல்லும் பார்த்
தல்லோ
இந்தப் பாரிலுறவுகள்வளர்வதும்மா”
என்று அமரவி பாரதி
நார் உறுத்திர்க்கும் பொன்னு

கால்நடவடிக்கை

புரட்டாதி மாதம் 9 பி
திகதி (25-9-55) ரூபாய்
றங்கிழுமை மாலீல சபை
மண்டபத்தில் வசங் பூஷ
ணம் திரு. ஆ. வே. அரு
ளம்பலம் அவர்கள் “வசங்
நன்மக்கள் கடமைகள்”
என் நூ ம் விவாதத்தைப்
பீடிகையாகக் கொண்டு
கிறந்த பிரசங்கம் விசம்த்தி
ஏ.

பிரசாரரவர்கள், சைவ
நன்மக்கள் தீட்சை பெற்
முச் சைவமுறையில் வாழ்
க்கூகந்தத் தவேண்டிய அத்
தியாவசியத்தையும் சைவத்
தொண்டு செய்துவேண்டிய
அத்தியாவசியத்தையும் வற்
புறத்து வைத்தார்கள்.

சேவா கத்திரத்துக்கு
கெளியர் சேவனியர் ஆக வி
—O—

ஒந்ரோடி கங்கில் உயர்
நீதிமன்ற நீதிபதியாயிருந்த
ஸ்ரீ ஜெ. எம். நாசரெறத்
Q.C. அவர்கள் தலைக்குறியில்
ஏனெனியாவில் வசி கரும்
கோவானியர் கூட்டமே:
ச்சுறு நடைபெற்றது.

தலைவர் அவர்கள் பேசும்
போது கோவா னி யர்
எங்கே வசித்தாலும் போர்
த்துக்கேயருக்கு அடிமை
களாயிருப்பதை ஏதிர்க்க
வேண்டுமென்றும், தாங்கள்
சட்டத்துக்கமைந்த நடக
கும் தன்கமயராயிருப்
பதை, கோவாவில் தங்
கள் ஆட்சி நீடிப்பதற்குப்
போர்த்துக்கேரர் எடுத்தா
ளக்கிருங்களென்றும் கூறி
னார்.

வந்தீர் நகர்களையில்
மொழிப் பிரேரணை

கட்கும் கொடுத்திருக்கும்
உர்மையும் பெருமையும் எத்தனை.
ஆனால்
பெண்கள் அறவகளைப்
பேணிக் காத்துச் செய்யும்
முறைகளை இழுந்த மனம்,
வாக்குக், காயங்களால்,
மறங்களையே நாள்தோ
றம் புரிகின்றனர். “மனை
யில்லா வீட்டிபாழ்” என்றம்,
“தீவ்ளாளகத்திருக்க இல்லை
நாததோன்றில்லை என்

மும் ஆண்றோர் கூறிய
கூற்றை மாற்றி, “மனைவி
பிருக்கும் விடுபாழ்” என்றும், “இள்ளாளத்திற்குக்கூறுப்பது ஒன்றுயில்லை”
என்றும் கூறுவதே பொருத்தமுடிடத்து. கணவனுக்குத்தெரியாமல் மனைவிக்குப்பதும், மனைவிக்குத்தெரியாமல் கணவன் நடப்பதும் இன்று இள்ளங்களில் சாதாரணமாய் நிகழ்வு

கின்றது. இல்லறத்திற்குப்
பொறுப்பு வாய்ந்த தலை
வன், தலைவிகளே ஒருவரை
சொருவரறியாத செயல்
கள் புரியின் இல்லறமே
ன்றது நல்லறமாக மிளிரா
வது எங்கனம்? ஒருவரை
நோக்குடன் உயர்த்தி
பொறுப்பு? இனிமேலூடு

வதுளை நடராசங்கத்தில்
 சின்களுமே தனி அரசாங்க
 விமாழியாக வேண்டுமென்று
 ஆம் ஒர் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்ட பொழுது
 சின்களும் தமிழ் ஆகை
 இருமொழிகளும் அரசாங்க
 விமாழியாதல வேண்டும்
 என்றும் ஒரு திருத்தப்
 பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டு
 மூலம்பிரேரணை விராமிக்கப்பட்டதாம்.

காஷ்மீர் சத்தயாக்கிரகம்

காஷ்மீரப் பாக்கிஸ்தா
ஞான சேர்ப்ப நற்குத்
தொடக்கி யிருக்கும் சதந
மோக்கிரக தொடர்பில்
ந பேர் பாக்ஜிஸ்தானிலிரு
து காஷ்மீருக்குப் புறம்
ஏடு விட்டார்களாம்.

ஒன்மொத்த சதிபதிகள்
அருமித்து இல்லறமாம நா
றத்தை இனி நடாத்தி
கமக்கும், பிறக்கும்பயன்
படும்வண்ணம் ஓழக்கை
ாழ்வதே மேலான து.
ஆக
நூலாக ஆக்கற்கும்
நூலாக ஆக்கற்கும்

நேயர்கள் நெஞ்சம்

ଶୁଦ୍ଧିଯ ଅମ୍ବପ !

விதி வழி செற்க விதி வழி செற்க

டெப்பு மன்மத வருஷத் திட்டம் புரட்டாதி மாதம் 1 வராத்திரி ஆரம்பம்என்று நிக்கப்பெற்றது சைவப் பஞ்சாங்கம் ஒன்றில். அந்த தேதியும் கடங்குபோய் டது. அதில் எவரும் மூம்பஞ் செய்தது மில்லை என் தொடர்பாய் எது நடந்தது மில்லை. ஏனென்று? அந்தப் பஞ்சாங்கக் கணிதர் கணி துக் கொடு திருநெல்வேலி — பஞ்சாங்கத்தில் புரட்டாதி தம் 29 வது நவராத்திரி பைப் குறித்திருந்ததே ரணம். இந்த நாளோ னாளைய அமரவாசைத் தாம். ஆகவால் அன்றாத்திரி ஆரம்பம் ஆக்ஷாகாது. மேலும் அந்த பஞ்சாங்கத்திலே பசுதம் 8-ந் திங்கிடம் மாநவம் நிக்கப்பெற்றிருப்பதால் அதே நாள் பதினெண்ணாக சுருதிபுக்கி அஸைவங்கட்டு ஒற்றுமையாம் வந்து, நவராத்திரி ஆரம்பத்திற்கு அதிலேசெடம் விளக்குகின்றது பஞ்சாங்கங்களில் ஐப்பசி மாதம் 7-ந் திங்கிடம் காலவழி குறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இந்தநாள் பண்டிநடந்த பகிஷாசம்ஹாரத்தை ஞாபகப்படுத்தத் தகுந்த நாள். தொடருது அன்று படுகள் வேலையாமசம்ஹாரகாலத்திலும் இராத்திரியிலும் சுவமதிதீ—திருஒண்டக்கூத்திரி—சூலநாமயோகா—எனக்கூடிடினுக்கிறப்பு, ஒன்பதாவது இராத்திரி அது கெள்ள மும், அதுவே மகாவையிப்புக்கைக்குரித்தென்றும் சிலைபெறுகன்றன. இஃதோடு இக்கிழமூநாள் மாலையில் தசமிதிதியிருப்பதால் அது அன்று விஜூஷதசமியான்கமீழுஷ்சக்குரைதாயிற்ற.

(2) கந்தசஷ்டி விரதா
ரம்பம் கடப்பு மன்மத வரு
ஷம் ஜூப்பகி மாதம் 29-ஆ
திங்டி என்பதைப் பெரும்
பாலான பஞ்சாங்கங்கள்
எற்று விற்கின்றன. கைவப்
பஞ்சாங்கம் ஒன்று மட்ட
டீமே, நவராத்திரி ஆரம்
பிக்கவெண்டிய தினத்தில்
கந்தசஷ்டி விரதாரம்பத்
தைக் குறித்தது. உத்த
மோத்தம் விரத காலங்க
ளைப் பிழைகளர்கள் குழப்
பிய காரணத்தால், அந்தக்
கந்தசஷ்டி ஆரப்பக்குறிப்
பின் தலைமீல 10 வெள்ளை
வட்டமிட்ட மகாளாவ அமா
ஊகைக் குறிப்பும் வந்து,
அந்தப் பஞ்சாங்கக் கணித
ரீன் ஞாபகத்தைப் பிழை
யாக்கி விட்டது. அது எவ்வ
வாருமினும் அந்தக் கணித
ரே கணித்துக் கொடுத்த
திருவெங்கலேவி — பஞ்சாங்
கத்தில் கந்தசஷ்டி ஆரம்
பம் ஜூப்பகி மீ 29 உ
ள்ளதான் குறிக்கப்பெற
றிருக்கிறது; ஆனால்
கந்தசஷ்டி விரகம் பற்றி
அதிகமான விளக்கம் வேண்டாம்.

கன்னுமள். அதன்படி
ரமபங் கொள்ளுதலே
வவும் நன்று. அன்ற
கெளில் ஆகியாய பிரத
மத திதியும், யோகங்க
ம் ஆகியாய விஷ்டம்ப
மயோகமும் கூடியதோந
ன் சேர்க்கண்யாய
ராத்திரி விருத்தமுதச
ப்பிரகதத்தக்க பிரகா
தரும் தீபமாம் சுஶாதி
ஷத்திருங் கூடியிருக
து. இன்னனவான துதி
கூத்திர பிரேரணைக்கு படி

